

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Romeinen 4, 23 - 25
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 Zingen: Gezang 20 : 1 en 6**
- 2 Lezing van de wet**
- 3 Zingen: Psalm 51 : 3 en 4**
- 4 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 5 Schriftlezing: Romeinen 4**
- 6 Tekst: Romeinen 4 : 23 - 25**
- 7 Woordbediening**
- 8 Zingen: Psalm 105 : 1 en 2**
- 9 Dankzegging en voorbede**
- 10 Collecte**
- 11 Zingen: Psalm 105 : 3 en 4**
- 12 Klaarmaken tafel: Gezang 3**
- 13 Tijdens viering: Gezang 7, Gezang 21, Gezang 22**
- 14 Slotzang: Gezang 11**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Abraham en Pasen. Wat hebben ze met elkaar te maken? Op het eerste gezicht niet veel. Toch legt Paulus hier in Romeinen 4 een verband tussen Abraham en zijn geloof in Gods belofte en ons geloof in de opwekking van de Here Jezus uit de dood. Ik bedien u vanmorgen het Woord onder het volgende thema:

In navolging van Abraham geloven wij de opstanding uit de dood.

We zullen daarbij twee dingen zien:

1. **Op welke wijze wij Abraham navolgen,**
2. **Welk loon wij voor deze navolging ontvangen.**

We zullen dus eerst zien op welke wijze wij in navolging de opstanding uit de dood geloven. In Romeinen 4 schrijft Paulus over Abraham. Abraham de aartsvader van Israël. Maar ook de vader van alle gelovigen. Dus ook onze vader in het geloof. In Romeinen 4 schrijft Paulus over Abraham, omdat hij weet dat zijn lezers, broeders en zusters uit Rome, met veelal een Joodse achtergrond, de aartsvader Abraham op handen dragen. Nu zijn er onder die joodse christenen broeders en zuster die erg vast blijven houden aan de wetten uit het Oude Testament. Zo geloven ze dat iedere christen besneden moet worden en het nodig heeft om zich aan de oude wetten te houden om het eeuwig leven te mogen binnen gaan. Maar Paulus wil dat het iedereen in de gemeente duidelijk wordt dat je niet uit werken maar uit geloof gerechtvaardigd wordt. Ook de grote voorvader Abraham is alleen door het geloof gerechtvaardigd. En niet door de besnijdenis. Want hij was al door zijn geloof gerechtvaardigd voordat hij besneden was. En wat was nu de kern van het geloof van Abraham? Dat was dit. Dat God nieuw leven zal wekken uit leven dat vergaan is. Leven uit de dood. Tegen alle menselijke verwachting en tegen ieder gevoel voor realisme in, bleef Abraham geloven in nieuw leven. Zoals Paulus dat ook schrijft in vers 18 en verder: en hij heeft tegen hoop op hoop geloofd, dat hij een vader van vele volken zou worden, volgens hetgeen gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn. En zonder te verflauwen in het geloof heeft hij opgemerkt dat zijn eigen lichaam verstorven was, omdat hij ongeveer honderd jaar oud was. En hij had ook gemerkt dat de schoot van Sara gestorven was. Hij kon geen kinderen meer verwekken. Sara geen kinderen meer krijgen. Hun vermogen om kinderen te verwekken en te baren, was gestorven. Dood. En wat gestorven is, blijft

normaal gesproken ook dood. Dat was toen zo. Dat is nu zo. Toch heeft Abraham geloofd dat de Here uit hun dode lichamen nieuw leven kon wekken. Dat geloof werd hem door de Here tot gerechtigheid gerekend. En hij is in zijn geloof niet beschaamd. Integendeel. Zijn geloof in de Here is uitgekomen. Hij heeft het wonder verricht dat uit de gestorven lendenen van Abraham een kind werd verwekt. Uit de gestorven schoot van Sara een kind werd geboren. Abraham heeft geloofd dat de dood niet het laatste woord heeft, maar dat de levende God van hemel en aarde dit heeft.

En wij die vandaag Pasen vieren, volgen Abraham in dit geloof na. Op Goede Vrijdag is onze Verlosser Jezus Christus gestorven. Naar de mens gesproken was alle hoop verloren dat deze Jezus van Nazareth nog iets zou kunnen betekenen voor de wereld in haar diepe ellende. Hij was dood. Zijn rol was uitgespeeld. Maar wij geloven dat zijn dood niet zijn einde was. Want niet de dood heeft het laatste woord, maar de God van hemel en aarde. Hij die uit de dode schoot van een oude vrouw nog een kind geboren kan laten worden, is ook in staat een dode tot leven te wekken. Ja, een nieuw volk te maken uit deze ene dode. Precies zoals uit de dode lendenen en schoot van Abraham en Sara God Zich een volk heeft gebouwd. Zo heeft Hij zijn dode Zoon op Goede Vrijdag tot een hoeksteen gemaakt van een nieuwe tempel. Een nieuw volk. Een nieuw verbond. Zijn Zoon Jezus Christus. Zo gaan wij met ons geloof in de opstanding van de Here Jezus Christus uit de dood in de voetsporen van Abraham. Zo gaan wij met ons geloof dat God uit het dode nieuwe leven en een nieuwe toekomst schept in de voetsporen van Abraham. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we zien welk loon wij ontvangen voor deze navolging van Abraham in het geloof. Nadat Paulus deze uiteenzetting heeft gegeven over het geloof van Abraham, komt hij in vers 23 tot de toepassing. Daar zegt hij dat deze dingen over het geloof van Abraham en de rechtvaardiging die hij daardoor ontving, niet alleen geschreven zijn tot eer van Abraham, maar ook omwille van ons. Omwille van ons die het zal worden toegerekend als wij ons geloof vestigen op Hem, die Jezus, onze Here, uit de doden heeft opgewekt. U ziet dus hoe Paulus hier zelf een vergelijking maakt tot het geloof van Abraham in God die uit zijn dode lendenen en de dode schoot van Sara leven schonk en ons geloof dat God onze Here, Jezus Christus uit de doden heeft opgewekt. God is hier dus de handelende persoon. God heeft dit gewerkt. Hij heeft Izaäk gewekt en Hij heeft ook onze Here Jezus Christus uit de dood opgewekt.

En vervolgens zegt Paulus dan van de Here Jezus het volgende: die is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging. De Here Jezus wordt ons hier niet getekend als de handelende persoon. Integendeel. In het eerste gedeelte van de zin wordt Hij getekend als het voorwerp van onze menselijke handelingen. Hij werd overgeleverd. Hij werd door Judas Iskariot, een uit de kring van de twaalf die het dichts om Jezus stonden, overgeleverd aan de Joden. Hij gaf Hem over door Hem te verraden met een kus. De Joden gaven Jezus vervolgens over aan Pilatus om Hem ter dood te laten veroordelen. Het volk gaf Hem over aan de dood door Pilatus te vragen om Barabbas vrij te laten in plaats van Jezus. Pilatus gaf ten slotte de Here over aan de soldaten om Hem te geselen en te kruisigen. En de soldaten sloegen Hem aan het kruis om Hem over te leveren aan de dood. Zonde op zonde. Overtreding op overtreding. Toegevoegd bij al die andere overtredingen van ons, die Jezus droeg. Door en om onze overtredingen werd de Here Jezus overgeleverd aan de dood. Wij en onze zonden zijn verantwoordelijk voor zijn dood. Zondaars zijn we. Misdadigers zijn we. En daarvoor werd Christus terecht gesteld. Overgeleverd aan de dood.

Maar waar je zou denken dat hiermee het laatste woord is gezegd. Iedere hoop de bodem in is geslagen dat Jezus van Nazareth ooit de wereld zal veranderen. En zo hebben de apostelen het in ieder geval wel ervaren. Daar doet God het grote wonder. Hij wekt de Zoon op uit de dood. De graankorrel is gestorven en vergaan. Maar dat niet zonder zin. Maar om nieuw leven mogelijk te maken. Hij moest vergaan anders kon er geen nieuw begin komen. Geen nieuwe plant ontstaan die kon groeien en vele vruchten dragen.

Nu, nu de graankorrel is vergaan, nu schept God nieuw leven. Hij wekt zijn Zoon op tot een nieuw leven. En dan volgen daar die wonderlijke woorden, waarmee onze tekst eindigt. Het onvoorstelbare en onbegrijpelijke. Namelijk dat Jezus wordt opgewekt. Niet alles bewijs van zijn onschuld. Niet als bewijs van zijn rechtvaardiging. Om de wereld duidelijk te maken dat Christus deze overlevering nooit verdiend had. Nee. Waarom wordt Christus opgewekt? *Om onze rechtvaardiging!*

Hij die door onze en om onze overtredingen werd overgeleverd aan de dood wordt door de Vader nu opgewekt om ons te rechtvaardigen. Om ons te bevrijden van onze zonden. Om ons te bevrijden van het oordeel en vrijspraak voor ons te bewerken. Om ons heilig en onberispelijk voor God te plaatsen. Om ons een nieuwe en heerlijke toekomst te

geven. Ja, met ons een nieuwe toekomst te beginnen. Begrijpt u dat? Begrijp jij dat? Dat een Vader de mensen die zijn onschuldige Zoon hebben gedood vrij wil spreken van het oordeel en de straf die zij verdienen? Maar dat is wel precies wat God wil. Hij wil ons rechtvaardigen.

En omdat dat niet te begrijpen is en God toch wil dat wij dit geloven, vieren wij vandaag op deze Paasmorgen het Heilig Avondmaal met elkaar. Daar ontvangen wij zijn gestorven lichaam, opdat wij daardoor nieuwe kracht ontvangen. Daar ontvangen wij zijn bloed opdat wij daardoor een nieuwe levensenergie ontvangen.

Wilt u vandaag echt Pasen vieren? Geniet dan van dit brood en laat u verkwikken door deze wijn. Want zij zijn het tastbare bewijs dat God zijn Zoon uit de dood heeft opgewekt om u en mij een nieuwe toekomst te geven.

Amen